

KUPUJTE VOJNE BONDE

Nove ruske zmage v Ukrajini

RUSI V TARNAPOLU; APEL NA ČEHUZ A ODPOR

Moskva, Rusija. — Ruska tretja in četrta armada imati zadnje dva dni velike nove uspehe. Napredovali sti na dolžini 140 milj za več kakor 200 milj naprej. Reko Bug so Rusi prestopili na več krajih ni zdaj Nemci potiskajo nazaj v Poljsko. Ostri boji divijo posebno na gališki fronti. V nedeljo so divjali boji veza dan za Tarnopol, od hiše do hiše in od ulice do ulice. Nemci imajo silno visoke zgube. Rusi so vzeli glavne dele mesta Tarnopol in potiskajo Nemce nazaj vse povsod.

Z napredovanjem pri Tarnopolu in Proskurovo so se Rusi približali rumunski in češki meji. Od češke meje pravijo, da se nahajajo ruske armade le še nekaj nad 90 milj. Na jugu pri Gaivoronu v Ukrajini pa so le še 48 milj od rumunske meje. Ker se Rusi z naglico bližajo meji stare Bukovine in Besarabije bodo dosegli vsak čas tudi na tem mestu železniško zvezo, ki vodi v Odeso in nemške sile

Kakor poročajo, je bilo med Maršalimi otoki najtežje zavesti otok Parry. Ameriška marina opazuje, kako je japonska utrditev (pillbox) zletela v zrek s strahovitim pokom, sama sta pa na varnem v jami, ki jo je izkopala velikanska krogla. Japonci so neverjetno dobro zavarovani v svojih izkopanih luknjah, ki so jih v največ slučajih tako utrdili, da jim ameriško strelenje ni moglo do živega.

POSOJEVANJA IN NAJEMNINE ZNAŠAJO 14% NAŠIH VOJNIH POTROŠKOV

KRIŽEM SVETA

FRANCOSKI KVIZLING OB- SOJEN NA SMRT V ALŽIRU KOT IZDAJALEC

Washington, D. C. — Urad, ki upravlja posojevanje in najemnine zadeve v okviru "Lend-Lease" zakona, je objavil v svojem periodiku, da znašajo dosedanja posojila in najemnine, ki jih dovoljujejo Združene države zavezniškim narodom 14 odstotkov od dosedaj potrošene svote za vojne namene. Amerika je potrošila dosedaj že do 140 bilijonov dolarjev. Posojila in najemnine, v kar spada vse vrste orožje, blago, živež in drugo, znašajo dosedaj okrog 20 bilijonov dolarjev. V ta namen je prejela Amerika v plačilu okrog \$2,125,000,000, največ od Anglije. Ostalo je dano na obroke in na podlagi drugih dogovorov. Največ nakazil v blagu je dobila Anglija, ki znašajo \$6,595,000,000; za tem pride Rusija s svoto \$4,241,000,000; po tem Bližnji vzhod, Severna Afrika in Sredozemlje s svoto \$2,374,000,000; Kitajska, Avstralija in Indija s \$1,780,000,000. Južno-ameriške države so prejele nekaj nad pol bilijona. Manjše deleže pa nizje svote.

London, Anglija. — Vsled premogarske stavke v Angliji, v kateri stavka do 100,000 premogarjev, je že prizadeta ostanca industrija, omenjajo poročila. Jeklarske in druge tvornice bodo po mnogih krajih ustavile obrat, če ne bo nadaljnega prenoga na razpolago.

London, Anglija. — Zadnji petek sta se pojavila dva močna potresna sunka v južno-ameriški državi Peru. Bilo je zgodaj v jutru in prebivalci mesta Lima so priběžali prestrašeni na ulice. Posebne škode, ne kakih življenskih zgub' poročilo ne menja.

Richmond, Va. — V tujem je izbruhnil požar. Hotel je imel deset nadstropij. V paniki so gostje skakali iz svojih sob iz višjih nastropij in premnogi so se hudo poškodovali. Pet oseb je mrtvih in nad 50 pa poškodovanih.

London, Anglija. — Jugoslovanski kralj Peter je dospel v London. Govori se, da bi rad dobil angleško pomoč za uredbo v Jugoslaviji, kateri zdaj vlada partizan Tito. Drugi pa pravijo, da je prišel, da se bo poročil z grško princem, s katerim je zaroden.

KRALJ PETER DOSPEL V LONDON

London, Anglija. — Jugoslovanski kralj Peter je dospel v London. Govori se, da bi rad dobil angleško pomoč za uredbo v Jugoslaviji, kateri zdaj vlada partizan Tito. Drugi pa pravijo, da je prišel, da se bo poročil z grško princem, s katerim je zaroden.

RUSI HOČEJO TUDI DELEZ V VLADI AVSTRIJE

London, Anglija. — Ruska vlada je izrazila željo, da želi imeti delež pri vojaški zasedbi Avstrije, kar tudi vladanju iste po zmagi, dokler dežela ne dobi zadovoljive lastne neodvisne vlade. Mnjenje je, da Amerikanci ne Angleži temu ne bo do nasprotovali. Gledajo pa nekateri s začudenjem, da Rusija posega v vse odgovorne zadeve Evrope.

da bodo odredile proti Irski gotove sankcije, ki bodo ostro zdale irski izkazujejo. Tekom nedelje in pondeljka se je ta položaj že postril radi irske tr-moglavosti. Zdr. države groze, da bodo odredile proti Irski gotove sankcije, ki bodo ostro zdale irski izkazujejo.

Nota, ki jo je predložil ame-

V OBVEZNOSTI ZAKONA NE MORE BITI POPUŠČANJA

KATOLIŠKI LIST OŠOJA POPUSTLJIVOST GLEDE OB- VEZNOSTI ZAKONA

Chicago, Ill. — Zadnje dni je po velikih ameriških listih celo najvažnejše vojne novice zamenila zgoda o "vojnih četvorkih". Junak te zgode je ameriški vojak Sgt. William Thompson, star 26 let. Zadnjih 14 mesecev se nahaja v Angliji pri inženirskem oddelku. Doma v Pittsburghu je zapustil ženo Eleanor, lepotično operatrico, s katero ni imel otrok in s katero je bil poročen po katoliškem obredu, zdaj pa mu je v Angliji neka Nora Carpenter, 23-letna hči nekega rudarja, povila četvorkče.

Prišlo je na dan, da je Sgt. Thompson pred nekaj časa obvestil svojo zakonsko ženo, da ima drugo rad in da pričakuje z njim otroka, zato mu naj dovoli razporoko, da se lahko poroči z drugo. Pri katoliškem zakonu pa se ne da takole igrat, zato mu žena ni davila razporoko. Ko je zvedela, da mu je druga povila četvorkče v Angliji, je pripomnila, da mu tudi sedaj ne bo dovolila razporoke; naj le spi, kateri si je postal.

Novica o vsem tem se je kar blisk raznesla povsod. Ponočne za pomoč materi so začele prihajati iz vseh krajev. Rdeči križ je na zdravnikovo prošnjo hitro preskrbel potreben perila za otroke, ker je mati pripravila samo za enega krajih sveta.

KAKO VISOKE SO AMERIŠKE VOJNE NEZGODE?

Washington, D. C. — Te dni je bilo uradno objavljeno, da znašajo do sedaj vse ameriške vojne nezgode v sedanji vojski na vseh frontah skupaj 162,282 slučajev.

Število armadnih nezgod je do 23. februarja znašalo 121,458. To število obsegata 20,592 ubitih, 47,318 ranjenih, 26,326 pogrešanih in 27,222 vojnih ujetnikov.

Mornarica pa je imela do 9. marca vsega skupaj 40,824 nezgod, kar obsegata 17,261 mrtvih, 9,910 ranjenih, 9,239 pogrešanih in 4,414 ujetih.

Vojni tajnik Stimson je izjavil da se je 25,291 izmed tistih, ki so bili ranjeni, ali že povrnili v službovanje, ali pa je bilo vsaj odpuščeno iz bolnišnice. Izmed ujetnikov jih je, v kolikor so prišla izrecna poročila, 1,678 umrlo po sovražnikovih ujetniških taboriščih, največ na ozemlju, ki so ga zasedli Japanci. Stimson pa je pristavil, da jih je v resnici tam pomrlo več.

Obenem s poročilom o doseženih ameriških vojnih nezgodbah je Stimson objavil tudi poročilo vrhovnega armadnega zdravnika, ki je pokazalo, da imajo ranjeni ameriški vojaki dvakrat tako dobro priliko, da spet ozdravijo, kakov so jo imeli ranjeni ameriški vojaki v prav svetovni vojni.

Cetudi se v modernem voj-

priši so pa širje na svet, dva dečka in dve deklici, eden dečkov pa je kasneje umrl. Celo za vzgojo in šolanje teh otrok so že začeli zbirati fund. Da so ljudje, ki niso katoličke vere potegnili z očetom, se da razume, toda dobijo se tudi katoličani, ki osojajo stališče postavne žene Sgt. Thompsona, ker mu ne dovoli razporoke, ter celo govoričijo, zakaj ne bi bila katolička cerkev malo bolj popustljiva v takih slučajih.

Urednik chitaškega katoličkega dnevnika The New World, piše o tem slučaju takole:

"Pametnim ljudem je ta celi položaj nič drugega kakor ponovni zgled prilagojene moralnosti. Strašni zaključki pridejo iz tega. Drugega torej ni treba, kakov da kdo postane oče četvorkom, pa bo njegov popravjanje opravičljivo iz stališča družbe. Ploskali mu bodo in vsega mu bodo nanesli pred noge.

Vsek, ki bi se znašel v podobnih okolnostih, bi se potem lahko opravičeval, da prav dela, klub temu, da vse to diši po gnuju. Kaj pa dekle doma, ki je po vsej priliki razumela svoje zakonske obljuhe resno? Kaj pa tisoč drugih, katerih možje se vojskujejo prek morja? Ali se naj s strahom ozirajo onstran vode, ali pa naj se zanesejo, da je naredba zakona še vedno resno upoštevana po največ krajih sveta?"

skovanju uporablja najbolj razdejalo in uničujoče orožje kar ga je še kdaj bilo," je rekel Stimson, "je samo 3,7 odstotkov ameriških ranjencev umrlo; v zadnji vojni jih je umrlo 6,1 odstotkov."

POROČILA O JUGOSLAVIJI

London, Anglija. — Dne 5. marca je bilo objavljeno, da so partizanski oddelki pod poveljstvom nekega ameriškega stotnika in ameriških podčastnikov v boju z nemško posadko na Hvaru, strategično važnem otočku ob jadranski obali. To je bilo prvo poročilo, da se Amerikanici bojujejo ob strani partizanskih čet na jugoslovanskem ozemlju. Najbolj verjetno je, da morajo biti omenjeni Amerikanici takozvani "rangerji", to je udarne čete ameriške armade, ki so nekaj sličnega kakov britiske "komando" edinice. Na otoku Braču pa so že pred nekaj tedni podobno nastopile s partizani edinice britiških marinov.

Partizani so sedaj baje tudi popolnoma razdejali železniško postajo na Raketu v Sloveniji. Dne 7. marca so poročala Izvestja, sovjetsko vladno glasilo, da je sovjetsko vojno poslanstvo pod vodstvom poročnika generala Kornejeva dospelo v glavni stan jugoslovanskih partizanov.

APEL NA IRCE RADI OSIŠČNIH MAHINACIJ

London, Anglija. — Zadnji petek je ameriški polsanik v Dublinu na Irskem izročil irski neodvisni vladi nekak vladni apel, ali bolje vladno vprašanje, da ne bi li Irski poskrbela, da se odslovi nemške in japonske diplomatske urade iz njene dežele. Ameriški in angleški krogi imajo dokaze, da nemški in japonski špioni so kaj zaposleni na Irskem. V nemškem poslaništvu v Dublinu so imeli vsaj do zadnjih dni in najbrže še imajo tajni oddajni radio aparat, s katerim obveščajo Nemce iz Irskih vse važnem zavezniških gibanju. Da Angliji in Ameriki, ki imata v severni Irski svoja taborišča, na morju pa dnevno celo parado konvojev, to ne more biti po volji; je jasno. Zato tudi ameriški "uljudna prošnja", da Zd. državam to ni po volji. Na Irskem so se osiščni agenti gibali dokaj prosti na škodo zavezničkov.

Irski poslanik v Dublinu, je prav živo razburila Irce. Predsednik De Valera pravi, da že ukaže zapreti osiščnim zastopstvom urade, bo mogel ukazati tudi zavezniškim zastopstvom isto, ker Irski hoče ostati pri strogi neutraliteti. Za Irce ni to nič opravičljiv vzrok. Irski je vsekakor bolj odvisna od Anglije in Zd. držav, kakor od Nemčije in Japonske. Čemu je potreben tak obzir? Ce ne morejo drugač pokazati svoje nejevno do Angležev, jo s tem prav žalostno izkazujejo. Tekom nedelje in pondeljka se je ta položaj že postril radi irske tr-moglavosti. Zdr. države groze,

da bodo odredile proti Irski gotove sankcije, ki bodo ostro zdale irski izkazujejo. Nota, ki jo je predložil ame-

la cena za prašice \$12.50 do \$14.50 za sto funtov žive vase.

Bern, Švica. — Angleški kanonik Edwin Schreiber, ki je pastiroval kot župnik v Bradfordu na Angleškem in leta 1939 počitnikov koval v rojstnem kraju na Bevarskem, ko je začela sedanja vojna, je te dni umril v nemškem taborišču. Nemci so ga imeli ves čas v internaciji.

Cetudi se v modernem voj-

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.

Established 1891

Issued every Tuesday and Friday

Published by

EDINOST PUBLISHING CO.

Address of publication office:

1849 W. Cermak Rd., Chicago

Telefon: CANAL 5544

Naročninat

Za celo leto	\$4.00	For one year	\$4.00
Za pol leta	2.00	For half a year	2.00
Za četr leta	1.25	For three months	1.25
Za Chicago, Kanado in Evropo		Chicago, Canada and Europe	
Za celo leto	\$4.50	For one year	\$4.50
Za pol leta	2.25	For half a year	2.25
Za četr leta	1.50	For three months	1.50

Dopisniki so prošeni, da dopise pošljete vedno malo prej, kaj zadnje ure predno je list zaključen. Za torkovo številko morajo biti dopisi v ure nižji načinječe da poteka sijaj raj prejšnji teden. Za petkovno številko pa načinječe do srede juha. — Na dopise bres podpisa se ne ozira. — Rokopis uredništvo ne vrača.

POZOR! Številke poleg vašega imena na naslovni strani kažejo, do kajdaj je plačana vaša naročnina. Prva pomeni mesec, druga dan, tretja leto. Obnavljajte naročnino točno.

Entered as second class matter, June 10, 1943, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

ZADEVA "OCETOVSTVA"

V vsem ameriškem tisku se zadnje mesece kaj pogostoma omenja slučaj znanega filmskega komedijanta Caplina, ki se je preje pečal z neko mlado dekle Barry, ki je pred petimi meseci rodila punčko in izjavljala, da je njen oče Cali Caplin. Sledila je na to tožba, ki še ni končana in bo še nadaljevala. Takih dogodkov je na svetu mnogo. Toda o nobenem se toliko ne piše, kajk o tem. V tem slučaju je sodelovala in pričala zdravniška veda, sodni izvedenci za take slučaje, itd. Zdravniška preiskava krvi je podala izjavlo, da Caplin ni oče otroka. Mati pa trdi naprej, da je. Komu naj sodnina verjame? Neki verjamemo jo zdravnikom, drugi materi.

Nam ne gre zato, da bi mi ugotavljal kaj je res in kaj ni. To bo rešila sodnija, ki je zato poklicana, da to ugotovi in potem razsodi. smo pa v dvomu, da bi tisk vse dežele posvečal temu slučaju toliko važnosti, kar sam od sebe. Najbrže nekateri poročevalci, ki to spravljajo v tisk so za to plačani. Vsa tiskovna sušljanja v tem pa so nekega propagandnega značaja. Nekatere filmske veličine, če ne morejo priti pred oči javnosti drugače, kajk tako, pa pridejo s takimi slučaji in vsaj javnost o njih govori. V tem oziru svoj namen dosežejo, da dobijo, kajk pravimo publiceto, da postanejo zopet poznani v svetu. To je morda moderno za take tiče, kajk so podobni filmski komedijanti in igralci. Ni pa nič lepega in zanimivega za one, ki v take nemoralnosti ne verujejo. Pa tudi mladini taka tiskovna hrana ni v nobeno korist, raje v veliko škodo. Obenem pa tudi takci slučaji kažejo, na kaki moralni višini so naši filmski pravki, ki proizvajajo filmsko umetnost, od katere v veliki meri zavisi moralno življenje onih, ki tako umetnost gledajo in uživajo. Kakih dobrih vzorov od njih pač ne prejmejo.

KEDAJ BO KONČANO?

Da, kajdaj bo končano svetovno klanje? To vprašanje si dnevno stavljajo milijone in milijone ljudi sleherni dan. Vojna grozno uničuje. Vse kulturne, tehnične in druge iznajdbe, ki smo jih po svetu občudovali, za nje žrtvovali visoke svote, vse to se drobi in razbijajo v prah. Človeške strasti so postale razpaljene in iz njih sika demonska sila, ki protestno uničuje vse, kar je človek ustvaril v potu svojega obraza in znoja tekom dolgih stoletij.

Naši sinovi, ki se mučijo po bojnih poljanah, ko v svojem trpljenju legajo, kadar dobe priliko v svojih luknjah k počitku, se vprašujejo, kako dolgo bomo še v teh živalskih luknjah? Očetje doma in matere, ko odhajajo dnevno na svoja dela in v svoje službe se podobno vprašujejo: kajdaj bo končalo?

Kajdaj bo ta vojna končala je težko ugotovljati. Lahko se pa že ugotavlja, da vojne so že vsi narodi siti do grla. Tudi Nemci in Japonci so jo siti. Zdaj dobro vedo, da sila, ki se pred njimi brani in se bori da dobije svoje nazaj, kar so jim osiščene sile krivično in s silo vzele, da ne bodo jenjale, dokler ne zmagojajo nad krivico, ki se jim je zgodila. Kaj imajo torej osiščene sile in njihovi narodi za pričakovati? Nič drugega, kajk končnega poraza, potem pa zaslužene kazni, za vse kar so drugim narodom krivičnega povzročili. Nič preveč ni rečenega, če rečemo, osiščene sile dobro vedo, da so igro zgubile.

Ali so pa vse zgubile? To je pa drugo vprašanje. In to vprašanje najbrže daje osiščnim silam še nekaj nekega upanja, da še vstrajajo.

Nemci zviti kakor so, zdaj računajo le še na okoliščine, v katerih naj bi odložili svoje orožje in se podali. To je na take okoliščine, kjer in v katerih bi jim več ostalo. Take okoliščine pa niso popolnoma nemogoče. Prav lahko še pridejo, če ne bodo narodi previdni. Kako?

Mnogi se še spominjajo, kako je pokojni predsednik Wilson skrbno pripravil načrt za povojni svet v zadnji svetovni vojni. Res je naletel na zapreke pri evropskih državnikih. Ampak to je pričakovalo. Ni pa pričakovalo, da se

ga bo naveličal doma lastni narod, zastopniki lastnega naroda v kongresu in senatu. Tega v svojem navdušenju za demokracijo in svobodo vsega človeštva ni pričakovalo. Pa kako je bil razočaran, ko je potem doma ameriški kongres in senat zavrgel njegove načrte za uredbo povojnega sveta. Tako potrt je bil, da so premnogi ugotavljali, da ga je tista bolest gnala v prerani grob.

Ali ne živimo zdaj tudi v takem podobnem času? Nobena tajnost ni v vsak lahko vidi, da ko bi ne bilo v Washingtonu dalekovidnega in modrega predsednika Roosevelta, bi danes mogoče nazijski in japonski diktatorji že kraljevali v zavezniških prestolnicah. Vsi narodi bi bili zaslužjeni kakor hlapci osiščnim diktatorjem. Le Roosevelt, ki je še pravočasno začel delovati proti osišču, je svet rešil. Za njim pa velika slovanska Rusija, ki je s svojim nedosegljivim junaštvom in z svojo ogromno količino prelite krvi rešila svet pred Hitlerjem. To stoji in se zasenčiti ne da.

Upajo pa v Berlinu, da se bo morda ob letošnjih volitvah v Washingtonu spremenilo. Upajo, da zna biti izvoljen njim bolj naklonjen in prijazen predsednik in v takem slučaju bi jim nekaj ostalo. To je njihovo edino upanje. Ali se jim bo uresničilo? Če imamo Amerikanci le trohico pameti še, potem se ne bo zgodilo kaj takega nikdar. S tem bi udarili same sebe po glavi. Iz tega razloga vojna zna trajati do volitev. Od volitev pa bo odvisno, kaj bodo Nemci dobili in po volitvah je pričakovati kmalu miru.

MOJIM DRAGIM SOSEDOM V SPOMIN

Pueblo, Colo.

Dne 24. februarja je minilo eno leto, odkar nas je zapustila naša draga'osedna Agata Simovich in se preselila v boljše življenje. Kar na nagloma in brez slovaša je šla od nas; zadebla jo je srčna kap.

Res jo vsi pogrešamo, posebno pa njen soprog Jerry Simovich. Reveža noge bolijo že veliko let, da ne more hoditi. V topilnici ali "smelci" si je nakanpal bezezen — zastrupljenje svinčem — in ta ga hudo muči.

S pokojno Agato sva bili sošedi skoraj 19 let. Ves ta čas sva živila v lepi slogi, vedno pripravljeni druga drugi kaj pomagati. Če je videla, da sem bila zaposlena, mi je vedno kaj pomagala; če drugega ne, mi je solate nabrala in jo še iztrbila povrh, ali fižol pripravila, ali kar je bilo treba.

Nikdar ne grem na zadnja vrata ven, da ne bi pogledala, če kje zunaj sedi. Bila je vedno rada zunaj in je zalivala svoj vrt. Tudi cvetlice je rada imela. Jaz vsako nedeljo nesem cvetlice na pokopališče svojim dragim. Kadar je videla, da trga cvetlice, je še ona hitro natrgala svojih in je rekla: "Se moje vzemi in jim nesi in reci, da jih pozdravim. Kadar bom pa jaz tam počivala, pa jih ti meni prinesi!" Kdo bi mislil, da bo to prislo tako kmalu!

Počivaj v miru božjem. Jaz te bom ohranila v vednem spominu, posebno v molitvi.

Nam je pač tako usojeno. Komaj se otročiček rodil, mu je že smrť za petami, ki ga potem spremila skozi celo življenje in glede, kdaj ga pokosi. Ko sem bila še doma in je mrljču zvonilo, pa smo otroci rekli, da zvonje: danes meni, jutri tebi, danes meni, jutri tebi. Je res tako.

Zopet je mrtvaški zvon zapel svojo pesem. To pot si je smrť izbrala slovenskega farmarja Mr. Johna Kluna. Pri njih imajo lepo urejeno in obširno farmo. S pridnostjo in delavnostjo so prav lepo vse uredili, z vednim delom pa leta hitijo, in človek ne ve, kam izginejo. In ko si človek vse lepo uredi, pa že smrť potrka, pa je treba vse pustiti, se od vsega ločiti, ker Bog kliče.

Mi smo radi zahajali h Klunovim, posebno dokler so imeli kajabolj. Mi smo radi zahajali h Klunovim, posebno dokler so imeli kajabolj.

Bom pa povedala eno v kratkočasje. Pripetilo se je, kaj smo šli h Klunovim, mislim, da pred kakimi sedmimi ali osmimi leti. Okrajne poti so popravljali, pa

so zemljo samo po vrhu tistega bodečega plevela (tumbweed) deli, da je izgledalo kar lepa pot. Hčerka Mary je vodila karo. Z nami je bilo več deklet, njenih prijateljic. Bilo je že pozno v jeseni, ko se ptiče zbirajo v jate, da odletijo v tople kraje. Tako se peljemo in opazujemo tiste ptice, ki so se vsedle na ograjo blizu nas. Hčerka je bila seveda tudi radovna in je gledala na ptice bolj kakor na karo in ni videla, da ji leže v jarek. Šele, ko se je kara na drugi strani jarka lepo ulegla na stran, smo se vse zagnile.

In nekem pismu pravi, da nobene besede še nikdar niso bile in nikdar ne bodo bolj resnične, kakor besede "Beautiful Ohio" in pa "There is no place like Ohio". In kdo mu bo to zameril, saj je preživel vsa leta, to se pravi 18 let, v Ohio, dokler ni odšel v službo Strica Sama!

V nekem pismu pravi, da nobene besede še nikdar niso bile in nikdar ne bodo bolj resnične, kakor besede "Beautiful Ohio" in pa "There is no place like Ohio". In kdo mu bo to zameril, saj je preživel vsa leta, to se pravi 18 let, v Ohio, dokler ni odšel v službo Strica Sama!

Pivo dobivajo na odmerke, 12 "cans" na mesec, in sicer Pabst Blue Ribbon pivo. Poslal nam je tudi en rupej (okrog \$0.30), to je denar, kakoršnega imajo tam. Piše pa takole:

Dragi domači! Človek nikoli ne ceni svojega domačega kraja in svojega doma, kajk bi moral, dokler ni videl veliko drugega sveta, posebno dokler ni prisel tako daleč po svetu kakov sem jaz. Nihče si ne more predstavljati kajk visoko. Če nimam Zedinjene države; isto velja o vseh drugih fantih tukaj. Saj ga ni, ga nikdar ni bilo in ga nikdar ne bo kraja, kakov Amerika. Morda se Vam bo čudno zdelo kako sem prisel do tega zaključka.

Predvčerajšnjim sem prisel iz karantene, včeraj pa so mi dali dan odmora, pa sem šel v veliko mesto, da bi videl kar je tam mogoče videti; videl sem stvari, ki jih ni mogoče verjeti, dokler jih človek z lastnimi očmi ne vidi. O nekaterih stvari pa je snem pisati, ker bi izdale vojaške informacije. Zjutraj sem šel na novi trg, kjer lahko kupite vse od zlatnine pa do majhnih žebličkov. Nekateri predmeti zares prekrasno izgledajo, toda človek nikoli ne ve kaj bo dobil, zato ni varno preveč kupovati. Mogoče bi kupil zelo poceni, mogoče bi bil pa tudi zelo opeharjen.

Prostor kjer prodajajo meso razširja tak smrad, da se mu oseba s slabim želodcem ne more približati na sto čevljev. (Moj želodec je že lezen odkar jemo G. I. hrano!) Znotraj na tem kraju je meso razmetano vse navprek in niti najmanj ni poskrbljeno, da bi ostalo snazno in sveže. Vse je tako zapakan, da na tem mestu ni mogoče dolgo obstati.

Popoldne smo šli k postojanki Rdečega križa in smo se z busom peljali okrog po mestu. Videli smo najboljši in najslabiši del mesta in večinoma je zelo slabo. Posneli smo nekaj slik in upam, da se nam bodo posrečile. Videli smo tudi "goreče gore", kjer Indijci sežigajo svoje mrtve. Kar sem tu videl, vse bom podrobno opisoval, ker nikakor ni bilo nič posebno lepega, prav gotovo ne. Pogreb sta

Klobučar, Joe Koller, Steve Božič, John Pečavar, Jack Pečavar, Anton Barbič, Frank Košak, Jake Papež, John Priateli, Math Kočevar, Joe Berlez, Frank Kadunc, John Mrhar, Marko Okičič, Joe Narod, John Princ.

Bog daj vsem večni mir in pokoj. Tam ni grmenja topov ne življanja bomb, tam ne odmeva jok in stok ranjencev. Vsi narodi za svoje drage si, ki so se moralni posloviti od njih in jih zapustiti, marsikateri za veselj. Prav nič si ne moremo pomagati, ker celi svet trpi. Samo da bi bilo kmalu končno vsega tega in da bi zopet mir zavladal v deželi.

Zima ni bila letos prehuda. Vreme je že lepo in toplota, zemlja se že budi iz zimskega spna, travs je zeleni in tudi združenje cvetlice že kažejo svoje glavice.

Upajmo in prosimo, da bo še to leto vojna končana in da bo vse naši dragi domov prišli.

Najlepši pozdrav!

Mary Kolbezen.

SLOVENSKI FANT POPISUJE INDIJO

Conneauat, O.

Ker vem, da mnogi zanimali čitajo pisma naših fantov vojakov iz daljne tujine, vam zopet pošiljam eno izmed pismenina sina Johnnyja. Nam redno piše enkrat ali dvakrat na teden, pa tudi po tri pisma na teden smo že prejeli od njega.

V nekem pismu pravi, da nobene besede še nikdar niso bile in nikdar ne bodo bolj resnične, kakor besede "Beautiful Ohio" in pa "There is no place like Ohio". In kdo mu bo to zameril, saj je preživel vsa leta, to se pravi 18 let, v Ohio, dokler ni odšel v službo Strica Sama!

Pivo dobivajo na odmerke, 12 "cans" na mesec, in sicer Pabst Blue Ribbon pivo. Poslal nam je tudi en rupej (okrog \$0.30), to je denar, kakoršnega imajo tam. Piše pa takole:

Dragi domači! Človek nikoli ne ceni svojega domačega kraja in svojega doma, kajk bi moral, dokler ni videl veliko drugega sveta, posebno dokler ni prisel tako daleč po svetu kakov sem jaz. Nihče si ne more predstavljati kajk visoko. Če nimam Zedinj

Zapadna Slovenska Zveza

DENVER, COLORADO

Naselj v imenik glavnih uradnikov.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Leo Jurjevec, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Podpredsednik in mladinski nadzornik: Geo. J. Miroslavich, 3360 Vine Street, Denver, (16) Colo.

2. podpredsednik: Frank J. Bradach, 2309 Nicholson St., Lockport, Ill.
Tajnik: Anthony Jersin, 4876 Washington St., Denver, (16) Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn St., Denver, (16) Colo.

Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNII ODBOR:

Predsednik: Thomas J. Morrissey, 1934 Forest St., Denver, (16) Colo.

2. nadzornik: Mike Popovich, 1849 Grove St., Denver, (16) Colo.

3. nadzornik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.

2. porotnica: Johanna V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, O.

3. porotnik: Vincent Novak, Box 492, Ely, Minn.

4. porotnik: Joseph Godec, 16215 Huntmore Ave., Cleveland, Ohio.

5. porotnik: Candid Grmek, 9537 Ave. M, So. Chicago, Ill.

UEADNO GLASILO:

"Amerikanek Slovenske", 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vse denarne nakaznice in vse uradne reči naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prožane za sprejem v odrasli oddelki, spremembe zavarovalnicne, kakor tudi bolniške nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovom, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priklopijo. Kdor želi postati član Zvezze, naj se oglasti pri tajniku najbližnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitev novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitve novih društev pošilje glavni tajnik na zahtevo vas pojasnila in potrebe liste.

SLOVENCI PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

SOLVENTNOST ZSZ JE 138.58%

Kot razvidno iz poročila naših certifikatov (VALUATION REPORT), koje je priobčeno v današnjem glasilu, je ZSZ 138.58% solventna. Umrljivost našega članstva v letu 1943 je bila 88.25% in povprečna obrestna mera na naše investicije je bila 4.09%.

Po zgorajšnjem poročilu je razvidno, da je ZSZ na močni finančni podlagi in pa tudi, da ima denar naložen na varnostne hipoteke, bonde in banke. Članstvo ZSZ se prosi, da prečita tozadovno poročilo, ki je priobčeno za Insurance Department države Illinois v tej številki in potem pa pojasnite vašim prijateljem in znancem o visoki solventnosti naše Zvezze ter jih skušajte pridobiti v vaše društvo in ZSZ v tej "ZAVARUJTE DRUŽINO" kampanji. Razložite jim tudi o velikih podporah, ki jih Zveza plača bolnim ali poškodovanim članom proti zmerno nizkim mesečnim zneskom. Nadalje jim razložite, da pri ZSZ se tudi oni lahko zavarujejo za navadno do smrtno, 20 letno plačilno ali pa 20 letno ustanovno (Endowment) zavarovalnino.

Vsled naše visoke solventnosti, je Zveza do sedaj, in bo tudi v bodoči, plačevala celo posmrtnino za vse člane vojake ali mornarje, kateri bodo in ki so dali njih življenje za domovino na bojem polju.

Zato prosim članstvo ZSZ, da skušate v tej kampanji pridobiti kolikor največ mogoče novih članov pa najsiro v aktivni ali mladinski oddelki. Pridobiti člane v mladinski oddelki, je lahko, ker asesmenti v tem oddelku so samo po 15c mesečno, torej samo \$1.80 za celo leto in zavarovalnina je pa do \$450.00. To je izredno po ceni in bi moral vsak oče ali mati zavarovati svoje otroke tudi pri nas akoravno so že kje drugje zavarovani. Poleg te zavarovalnine se pa lahko tudi zavarujejo na 20 letno plačilno zavarovalnino ali pa 20 letno ustanovno (Endowment) zavarovalnino, ravno tako kot članstvo, ki pristopi v aktivno članstvo. V zadnjem razredu plačate nekoliko nad \$800.00 v 20 letih in član bo sam prejel \$1000.00, če bo živel 20 let po pristopu. V slučaju pa, da preje umrje, ali se mu pripeti kakšna nesreča, bo pa Zveza nemudoma po smrti vašega otroka vam izplačala celo zavarovalnino, kot določeno na certifikatu vašega otroka, zato je se ponovno priporočam, da skušate pridobiti vse otroke v vaši okolici, da pristopijo v ZSZ, dokler se nahajajo pri dobrem zdravju. Torej DANES! ker jutri bo mogoče prepozno.

Z bratskim pozdravom, ostajam

Vam udani za uspešno "ZAVARUJTE DRUŽINO" kampanjo,

ANTHONY JERSIN, gl. tajnik.

RESOLUTION

Pursuant to the authority vested in the Supreme Board by the provisions of Section 53 of the By-laws of The Western Slavic Association, be it hereby enacted that all male applicants between the ages of 16 and 38 years shall not be insured for more than \$500.00. All provisions of our By-Laws, conflicting with this enactment, shall be amended to comply therewith.

The above decision made by the supreme board shall apply only to new male members who will enter this Association after this decision will take effect in accordance with provisions set forth in our By-Laws.

All local secretaries of the subordinate lodges are hereby requested to read this amendment to our By-Laws at the next regular meeting of each and every lodge. In the event that 10 subordinate lodges will not file a protest as specified in Section 53 of our By-Laws, then the above decision shall become and be declared adopted as part of our By-Laws, so long as the war will last.

Fraternally yours,

ANTHONY JERSIN, Supreme Sec'y.

RESOLUCIJA

V smislu polne moči in pravice, ki jo ima gl. odbor kot določeno v točki 53 v pravilih Zapadne Slovenske Zveze, se s tem sklene, da vsi moški prisilci med 16. in 38. letom se ne morejo zavarovati za več kot \$500.00. Vse določbe naših pravil, ki so v konfliktu s to določbo, se tem potom amendirajo, da bodo v sočasu z omenjenim sklepom.

Zgorajšna določba se tiče samo novoprstolih moških prisilcev, ki bodo pristopili v Zvezo po sprejetju te določbe v smislu naših pravil.

Vse tajnike (ce) krajevnih društev se prosi, da prečitate to določbo na prihodnji redni seji vašega društva. V slučaju, da 10 krajevnih društev ne bo vložilo protesta proti zgoraj omenjeni določbi, kot določeno v točki 53 naših pravil, potem bo omenjena določba postala del pravil, dokler bo trajala ta neljuba vojna.

Bratski pozdrav,

ANTHONY JERŠIN, gl. tajnik.

VALUATION EXHIBIT
THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

As of December 31, 1943

Assets—Actual and Contingent available for payment of death losses determined as follows:

Admitted Assets	\$433,865.42
less sum of expense funds	\$ 8,099.57
sick and accident funds	\$17,060.38
and benefit fund	2,021.38
	27,181.33

Assets—Actual and Contingent

LIABILITIES—Actual and Contingent	\$406,884.09
Net Reserve Adult (Death)	\$270,591.04
Net Reserve Juvenile (Death)	4,796.85
Net Reserve Juvenile (Transfer to Adult)	10,251.80

Total 285,639.69 285,639.69

Liabilities of mortuary or benefit funds determined as follows:

Total Liabilities, except reserve	\$12,169.15
less sum of liabilities of expense funds	\$2,292.30
liabilities of sick and accident funds	2,060.00
	7,816.85

Total Liabilities—Actual and Contingent

Surplus	293,456.54
	113,227.55

Total \$406,884.09

Ratio per cent of Assets—Actual and Contingent December 31, 1943, 138.58%.

The above valuation indicates that the future payments of the Society, at the net rates now being collected, together with the now invested assets, are sufficient to meet all certificates as they mature by their terms, with a margin of safety of 113,227 (or 38.58%) over and above the statutory standards.

Expected mortality on gross amount at risk \$24,776.28

Total death losses incurred during the year 21,864.28

Ratio per cent of actual to expected mortality on gross amount at risk during 1943, 88.25%.

Net rate of interest on benefit funds during 1943, 4.09%.

State of Colorado, City and County of Denver } SS.

Phil B. Twitchell, being duly sworn, deposes and says that he is the actuary, who made the foregoing computations and answers to the questions above set forth concerning the condition of The Western Slavic Association as of December 31, 1943, and that the same are correct and true to the best of his information, knowledge and belief.

Subscribed and sworn to before me this 24th day of February, 1944.
(NOTARIAL SEAL) (Signed) WILLIAM F. PREVILLE, Notary Public

My Commission Experise February 16, 1946.

NOTE: The above Exhibit is calculated on mortuary funds only. The following funds were excluded:

Beneficent	\$ 2,021.38
Sick and Accident	17,060.38
Expense	8,099.57
	27,181.33

Total admitted assets December 31, 1943 \$433,865.42

Fraternally submitted,

ANTHONY JERSIN, Supreme Secretary.

ANNUAL STATEMENT

FOR THE YEAR ENDED DECEMBER 31, 1943

of the Condition and Affairs of

THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Denver, Colorado

Organized under the Laws of the State of Colorado made to the DEPARTMENT OF INSURANCE OF THE STATE OF ILLINOIS Pursuant to the Laws thereof

Balance from Previous Year \$404,255.78

INCOME

Payments received from members during first 12 months of benefit protection of which all or a part is used for expenses 1,940.54

All other payments or premiums received from members 69,848.10

Total payments and/or net amount received from members 71,788.64

Gross interest on mortgage loans 3,245.85

Gross interest on bonds \$12,004.55, less \$87.75 accrued interest on bonds acquired during the year 11,916.80

Gross interest in liens and loans on certificates of members 1,060.73

Gross interest on deposits in trust companies and banks 1,075.00

Gross income from society's property, including \$250.33 for society's occupancy of its own buildings 770.54

Total income from investments 18,068.92

Sales of lodge supplies 51.33

Taxes on FHA and Mortgage Loans 1,182.47

Fire Insurance on FHA and Mortgage Loans 203.99

FHA Insurance on Loans 147.20

Gross profit on sale or maturity of ledger assets of bonds 5,679.03

TOTAL INCOME 97,121.58

Amount carried forward \$501,377.36

DISBURSEMENTS

Death Claims 20,716.14

Beneficent benefits 413.20

Sickness and Accident Claims 21,190.50

Total and net benefits paid to members 42,319.84

Commission and fees on payments made to members 1,251.75

Medical Examiner's fees 168.25

Social Security Board 207.38

Salaries of home office employees, No. 1 728.62

Salaries and all other compensation of officers, trustees, and comm. 3,467.66

Traveling and other expenses of officers and trustees 335.34

Insurance Department fees and expenses 188.50

Rent 250.33

General office maintenance and expense 8.67

KNEZ SEREBRJANI

— ROMAN —

Rusko — A. K. Tolstoj :: Poslovenil — Al. Benkovič

Dojili so vzplamtele zamrle oči.

"Nesramnež!" je zakričala nad Ivanom. "Brezbožnec! Jaz ti že pokažem norčevati se iz mene! Nesramnež, fej! Krivoverec ti brezvestni!"

Starka je udarila s kljuko ob krilce, ustnice so ji zamomljale še bolj srdito, nos ji je posinel.

"Kaj se boš branila, babica!" je rekел car. "Dobrega moža ti snubim; ljubil te bo, ti dajal darila in te učil prave pameti! Svatbo pa bomo imeli že nocoj po večernicah! No, kako ti je všeč žena, starina?"

"Usmili se me, batjuška gosudar!" je rekel Mihejič ves prestrašen.

"Kaj, ali ti ni všeč?"

"Kako neki, batjuška?" je stokal Mihejič in se umikal nazaj.

"Se je boš že navadil!" je rekel Ivan. "Dal ji bom lepo do!"

Mihejič je z grozo gledal Onufrevno, ki jo je car še vedno držal za dušegrejko.

"Batjuška Ivan Vasiljevič!" je naenkrat vzkliknil in padel na kolena. "Ukaži me umoriti, samo take sramote mi ne naklada! Rajši grem na morišče, kakor da bi vzel njen milost; naj jo vzame vragova babica!"

Ivan Vasiljevič je malo pomolčal, potem pa se je spustil v glasen, dolgotrajen smeh.

"No," je rekel in slednjič izpustil Onufrevno, ki je bežala proč, psuoč in pljujoč. "Čast je rešena, škodo je Bog odvrnil! Hotel sem vajine sreče, a po sili vaju ne bom poročal! Služi svojemu prejšnjemu bojarju, starina, a ti, Nikita, stopi sem. Odpuščam ti tudi drugo krvdo. A teh capinov ne vpisem v opričnino; moji mladiči bi bili še razjaljeni. Naj gredo k Žizdri k stražnemu polku. Če imajo radi Tatarje, jih bodo lahko srečali. Ti pa," je nadaljeval s posebno prijaznim glasom, brez svoje navadne porogljivosti, in položil roko Serebrjanemu na ramo, "ti ostali pri meni. Spravim te z opričnino. Kadar nas bolje spožnaš, se nas ne boš več ogibal. Lepo je biti Tatarje a moji sovražniki niso samo Tatarji; so, ki so hujši od Tatarjev. Te se nauči popadati z zombi in pometati z metlo."

In je potkal Serebrjanega po ramu.

"Nikita," je pristavl dobrotino in puštil roko knezu na ramu, "tvoje srce je pravljeno in tvoj jezik ne pozna zvijače. Takih služabnikov potrebujem. Vpiši se v opričnino; dam ti mesto ubitega Vjazemskega. Tebi verjamem: ne boš me izdal."

Vsi opričniki so nevoščljivo gledali Serebrjanega, že so videli v njem novo vzhačajoč luč in tisti, ki so stali nekaj dlje od Ivana, so že pričeli šepetati med sabo in kazati svojo nezadovoljnost, češ, da jim car ne glede na njih zasluge stavi na celo izobčenega prišleca, bojarja starega plemstva iz starega knežjega rodu.

A Serebrjanemu se je ob Ivanovih besedah štiskalo srce.

"Gosudar," je rekel s premagovanjem, "zahvaljujem se ti za tvojo milost; a dovoli mi, da se rajši še jaz pridružim stražnemu polku. Tu nimam kaj delati, nisem navajen slobodskih običajev, tam pa bom služil tvoji milosti, dokler mi bodo dale moči."

"Dobro!" je rekel Ivan in umaknil roko Serebrjanemu z rame. "To pomenja, da nismo vredni njegove knežje milosti. Meni se ti zdi bolj častno ostati z roparji, nego biti moj oproda! Pa naj bo," je nadaljeval porogljivo, "nikomur se ne silim v družbo in nikogar ne zadržujem s silo. Navajeni ste drug drugega, pa služite skupaj! Srečno pot, vojvoda razbojnnik!"

Car je prezirljivo pogledal Serebrjanega, mu obrnil hrbet in odšel v dvorec.

38. Odhod iz Slobode.

Godunov je ponudil Serebrjanemu, naj ostane v njegovem domu do odhoda. Sedaj je bila ponudba prisrčna, kajti Boris Feđorovič, ki je pazil na vsako besedo in vsa-

kot kretnjo carjevo, je sodil, da nevihte ne bo več in da se bo Ivan omejil samo na to, da bo hladen proti Nikiti Romanoviču.

Da izpolni oblubo, ki jo je dal Maksimu, se je namenil Serebrjani z dvora naravnost k materi svojega pobratima in ji izročil Maksimov križec. Maljute ni bilo doma. Starka je že vedela o sinovi smrti in sprejela Serebrjanega kot lastnega sina; ko pa je opravil svojo nalogo in se poslovil od nje, si ga ni upala zadrževati, ker se je bala, da bi se mož vrnil; zato ga je samo spremlila do krilca in ga blagoslovila.

Ko je zvečer Godunov Serebrjanega ostavil v spalnici in odšel, žeče mu mirno spanje, je dal Mihejič duška svojemu velselu.

"No, bojar," je rekel; "slednjič sem vendar doživel vesel dan po dolgem trpljenju! Od tistega časa, ko so te prijeli, Nikita Romančič mi je bilo, kakor da bi solnce ugashnilo. Samo potikal sem se po Moskvi in po Slobodi, da bi kaj zvedel o tebi. Ko sem danes zaslišal, da si se vrnil z razbojniki, sem hitel na carski dvor, kar se je dalo, a car je že stal na krilcu! Prerini sem se med razbojniki do tebe in se nisem mogel premagati. Pričel sem te lovit za kaftan, takrat me je pa car zagledal. Ali sem prestal strahu! Tega nikdar ne pozabim! Dve zahvalni molitvi dam jutri opraviti: eno za svoje zdravje, drugo pa zato — ker me je Gospod rešil te čarovnice in ker ni dopustil, da bi se dogodila taka grdobija!"

In Mihejič je pričel pripovedovati vse, kako se mu je godilo po razdejanju doma Morozovega, kako je obiskal Prstena, kako se vrnil k mlinu, kako je našel tam Heleno Dmitrijevno in kako jo spremil na možev posestvo, kamor so ob požaru prinesli služabniki tudi Morozova samega.

Serebrjani je nestrpo poslušal Mihejiča, ki je vsak čas zavil v svojem pripovedovanju kam v stran.

"Kajti, Nikita Romančič," je govoril starec, "saj nisem slep; sicer molčim, vidim pa vse. Moram ti reči, batjuška, da mi ni bilo prav nič všeč, ko si krenil k Družini Andrejiču. Iz tega že ne bo nič dobrega, sem si mislil, in da po pravici povem, sram me je bilo zate, da si sedel z njim za isto mizo in pil iz iste čase. Saj me razumeš, batjuška. Res je, da nisi ti kriv, — sam Bog ve, kako se ta stvar človeka loti! Ampak njemu nasproti ni bilo prav. Sedaj pa je kajpada stvar čisto druga; sedaj ni več njemu odgovorna, Bog mu daj nebesa! In premlada je, golobica, da bi ostala vdova!"

"Ne očitaj mi, Mihejič," je rekel Serebrjani nejevoljno, "temveč povej mi, kje je sedaj in kaj veš o njej?"

"Le počakaj, batjuška, da ti povem vse po vrsti. Vidiš, ko sem se vrnil od razbojnikov v mlin, mi je mlinar rekel: 'Rajska ptičica se je zatekla kmeni. Pelji jo k carju Dalmatu,' pravi. Od početka nisem razumel, kdo je ta ptica in kdo naj bi bil tisti Dalmat; ko pa mi je pozneje pokazal bojarko, se mi je zasvetilo, da je govoril o njej. In potem sem šel z njo na dedino Družine Andrejiča. Od kraja ni nič govorila in je molče povešala oči; potem je pričela natihem izpraševati po možu, nazadnje, batjuška, beseda da besedo, je vprašala, tudi po tebi, ampak, vidiš, ne kar naravnost, marveč tako, kakor nehote, pa stran je pogledala pri tem.

Saj se ve, kaj je ženska! Povedal sem ji vse, kar sem vedel; revica pa je postala le še bolj žalostna. Povesila je glavico in vso pot ni več zinila besedice. Ko pa sva se približala dedini na kakih deset poprišč (sto in petdeset korakov), sem opazil, da je postala nemirna. — 'Zakaj se pa vznemirjaš, gospa?' sem ji rekел.

Ona pa v jok, batjuška. Jaz jo tolažim. — 'Ne bodi žalostna, bojarina,' ji rečem. Družina Andrejič je zdrav. Ona pa je zanjala ob imenu Družine Andrejiča še bolj.

(Dalje prih.)

ANNUAL STATEMENT FOR THE YEAR ENDED DECEMBER 31, 1943 of the Condition and Affairs of THE WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION Denver, Colorado

(Continued from page 3)

Received during the year from members in Illinois, Mortuary \$2,714.06; Juvenile \$967.25; Beneficent \$72.30; Sick and Accident \$1,590.35; Expense \$1,538.43; Total \$8,863.39.

EXHIBIT OF DEATH CLAIMS

Claims unpaid December 31, 1942	10	5,708.47	None	2,540
Claims reported during 1943	38	22,395.00	4	2,540
Totals	48	28,103.47	4	2,540
Claims paid in 1943	35	20,716.14	4	2,520.44
Balance	13	7,387.33		19.56
Saved by scaling down claims in 1943		780.82		19.56

Claims unpaid December 31, 1943

Claims unpaid December 31, 1943	13	6,606.51	None	None
---------------------------------	----	----------	------	------

EXHIBIT OF SICK AND ACCIDENT CLAIMS

Claims unpaid December 31, 1943	None	None	None
Claims reported in 1943	767	21,190.50	31
Claims paid in 1943	767	21,190.50	31

Claims unpaid December 31, 1943

Claims unpaid December 31, 1943	None	None
---------------------------------	------	------

BONDS OWNED, AS AMORTIZED, DECEMBER 31, 1943

United States Government	\$118,167.88
State, County and Municipal, all in United States	128,446.13
Industrial and Miscellaneous, all in United States	3,050.00

Total

Total	\$249,664.01
-------	--------------

State of Colorado, { SS. City and County of Denver }

George J. Miroslavich, Vice-President, Anthony Jersin, Secretary, Michael P. Horvat, Treasurer of The Western Slavonic Association, being duly sworn, each for himself deposes and says, that they are the above-described officers of said Society, and that on the thirty-first day of December last, all the above-described assets were the absolute property of the said Society, free and clear from any liens or claims thereon, except as above stated and that the foregoing statement, with the schedules and explanations herein contained, annexed or referred to, are a full and correct exhibit of all the assets, liabilities, income, and disbursements, and of the condition and affairs of the said Society, on the said thirty-first day of December last, and for the year ended on that day, according to the best of their information, knowledge and belief, respectively.

SUBSCRIBED AND SWEARN TO BEFORE ME THIS 24th day of February, 1944.

GEO. J. MIROSLAVICH, Sup. Vice-Pres.,
ANTHONY JERSIN, Supreme Secretary,
MICHAEL P. HORVAT, Supreme Treasurer.

My Commission Expires Jan. 27, 1946.
(Signed) R. B. DERGANCE, Notary Public.

Naš vojni program varčanja in previdne uporabe se tiste tudi materiala za telefon.

Tu n. pr. telefonski oskrbnik ovira telefonsko žico, da je varna, pred dejnjem in kratkim stikom. Zdaj, ko ni razpolago, to pomaga, njegova žena je ležala zraven in se ni genila. Nato so plahatale senco po sobi. Odprli so vse omare, čež čas je bilo slišati nekakšen voz, ki se je peljal po slami. Čez uro nato se je iznebil vrvi. Pes je ležal z iztegnjenim jezikom kraj utice in je bil mrtev. Konja ni bilo več v hlevu. Nihče ni bil videl skrivnostnega voza. Le slama po tleh je oznanjala, da je bila "črna roka" spet v vasi.

Mlinarju vse to ni šlo v glavo. Tisti čas se je bil tesnejši oplenil Eksnerjeve družbe. Veliko je bilo, če je Eksner koga vzel v svoj krog in prekonal z njim kako noč. Mlinarjeva hiša je bila izven vasi. Potok je tisto hitel mimo vrb. Drevored samih topov je držal od mlinov v vas. Mlinar se je le začel v zavrišču nekaj pripetilo. Mlinar je še slišal pritajen kletev. Baš se je še enkrat krčevali. Tedaj je prikazala glava v lini. Nato je ponečljivo dolga, strahotna roka skozi lino. Roka se mu je krčevalo po ozračju. Zdaj je zavrišča sabla vzdol. Slišati je bilo mešanico korakov. Tako, zdaj je menda konec. Spodaj je bilo vse glasnej in glasnej. Nekdo je strašno zavil: "Reši se!" nato so kleli in kričali. Pomoč je bila tu. Mlinar se ni zgenil. Slednjič je prišel Tine s sosedji. Mlinarna je ječala in se jokala. Ko so dvignili laterno, so videli mlinarja, ki je držal krvavo sablo v rokah in dejanjal: "Lejte!" Zlezli so na podstrešje in vsi na mah zakričali: na tleh je ležal Eksner!

Odtlej je bilo v vasi mirno in varno. Razbojnikov ni bilo več, prijeli so jih in obsodili. Eksnerja so pokopali tik pokopališkega zidu.

Turška sabla visi odtlej v mlinu na častnem mestu. Stari mlinar je že umrl, a sabla že zmeraj priča o rešitvi vasi.